

ת"פ 15031/03/14 - מדינת ישראל נגד סאמר קרעין, מוחמד חמידאן, מחמד חדור

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 15031-03-14 מדינת ישראל נ' קרעין(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
בעניין: מדינת ישראל על ידי עו"ד קרדי

המאשימה

נגד

1. סאמר קרעין
2. מוחמד חמידאן על ידי עו"ד גלעדי
3. מחמד חדור על ידי עו"ד נבון

הנאשמים

גזר דין בעניינם של נאשמים 2 ו-3

רקע

1. הנאשמים הורשעו בעקבות הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בשורה של עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לבית מגורים, החזקת כלי פריצה, גניבה וכניסה לישראל שלא כדין, שבוצעו בחבורה. נאשם 2 הורשע בחמש עבירות לפי סעיף 406ב' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין או החוק), ארבע עבירות לפי סעיף 384 לחוק, חמש עבירות לפי סעיף 409 לחוק, חמש עבירות לפי סעיף 449(א)(1) לחוק וכן חמש עבירות לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל). נאשם 3 הורשע בשלוש עבירות לפי סעיף 406(ב) לחוק, שלוש עבירות לפי סעיף 384 לחוק, שלוש עבירות לפי סעיף 409 לחוק, שלוש עבירות לפי סעיף 449(א)(1) לחוק, וכן שלוש עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

2. כתב האישום המתוקן שבעובדותיו הודו הנאשמים כולל חמישה אישומים כנגד נאשם 2, בעוד שכנגד נאשם 3 הוא כולל שלושה אישומים. חלקם הספציפי של הנאשמים בביצוע העבירות מפורט בכתב האישום המתוקן, כאשר לנאשם 2 מיוחסים אישומים שלוש, חמש, שש, שבע ותשע, בעוד שלנאשם 3 מיוחסים אישומים ארבע, שש ושמונה, כדלהלן:

א. החלק הכללי לכתב האישום המתוקן נושא את הכותרת "הקשר", ומעובדות החלק הכללי הרלוונטיות לנאשמים 2 ו-3, עולה כי במספר מועדים במהלך חודש פברואר 2014 הנאשמים ביחד עם מוחמד שרף, שירה עמיאל, חדר חדור ותושבי

יהודה ושומרון נוספים, (להלן: האחרים), קשרו קשר לבצע פשעים, קרי, להתפרץ לבתים בירושלים וביישובים הסמוכים לה, ולגנוב מתוכם רכוש. במסגרת הקשר ולשם קידומו נאשם 1 היה יוצר קשר עם תושבי השטחים ובכללם הנאשמים 2 ו-3, וכן עם האחרים, וקובע עימם מועד לביצוע הפשעים, לשם כך היה נאשם 1 שוכר רכבים שבאמצעותם אספו את תושבי השטחים מנקודת האיסוף, קובע את מקום האיסוף, ומשם נסעו כולם אל המקומות בהם בוצעו העבירות. נאשמים 2 ו-3 ותושבי השטחים האחרים היו מגיעים עם תיק ובו כלי פריצה, כמברג, לום, מגזרי ברזל ופנס. הנאשמים האחרים היו "פותרים ציר", מתצפתים ומאתרים את הדירות הריקות וכן מובילים את הנאשמים אל היעד, ובשלב זה היו יורדים נאשמים 2 ו-3 ושאר תושבי השטחים שהיו מצוידים בכלי הפריצה ופורצים לדירות אשר סומנו על ידי נאשם 1. עם סיום ביצוע הפשעים בבתי שניפרצו, מוחמד שרף היה מגיע למקום באמצעות רכב שכור, היה אוסף אותם ואת הדברים שנגנבו ומסיעם אל עבר קלנדיה שבשטחי יהודה ושומרון, ונאשם 1 חילק בין המעורבים את הרכוש שנגנב.

ב. מעובדות אישום שלוש עולה כי ביום 20/2/14 בין השעות 19:15 עד 23:45, התפרץ נאשם 2 יחד עם נאשם 1, שירה עמיאל ומוחמד שרף לדירת משפחת בר-אדון וגנב ממנה רכוש. לאחר שהדירה סומנה על ידי נאשם 1, הסיע מוחמד שרף את נאשם 2 ואחר אל הדירה באמצעות רכב שכור, נאשם 2 ביחד עם האחר נכנס לדירה כשהוא מצויד בכלי פריצה, הם חתכו את סורג אחד מחדרי הדירה, הרימו את התריס, פתחו את החלון, נכנסו לדירה וגנבו ממנה תכשיטים, מחשב נייד וגז מדמיע. בזמן ההתפרצות נאשם 1, שירה עמיאל ומוחמד שרף תצפתו על הדירה ולאחר שנאשם 2 והאחר סיימו את ההתפרצות לדירה וגניבת הרכוש מתוכה, הם עברו להתפרץ לדירה הסמוכה. באותן הנסיבות שהם נאשם 2 בישראל שלא כדין.

ג. מעובדות אישום ארבע עולה כי לדירה הסמוכה השייכת למשפחת רוקח פרץ נאשם 3 ביחד עם נאשם 1, שירה עמיאל ומוחמד שרף, נאשם 1 סימן את הדירה, שרף הסיע את נאשם 3 והאחר אל הדירה באמצעות רכב שכור, נאשם 3 והאחר נכנסו לדירה כשהם מצוידים בכלי פריצה, וזאת לאחר שחתכו את אחד מסורגי הדירה, וגנבו ממנה כסף מזומן בסך 4,400 ₪, מחשב מגע וטלוויזיה. בזמן שנאשם 3 והאחר היו בדירה, האחרים תצפתו ובסיום ביצוע העבירות אסף מוחמד שרף את הנאשמים ואת הרכוש והם עזבו את המקום. באותן הנסיבות שהם נאשם 3 בישראל שלא כדין.

ד. מעובדות אישום חמש עולה כי ביום 20/2/14, בסמוך לשעה 20:00, פרצו נאשמים 1 ו-2 ביחד עם האחרים לבית משפחת בן-חיים, נאשם 1 סימן את הדירה, שרף הסיע את נאשם 2 ואת האחר אל הדירה באמצעות רכב שכור, נאשם 2 והאחר נכנסו לדירה כשהם מצוידים בכלי פריצה וזאת לאחר שעיקמו את אחד מסורגי

הדירה, הרימו את התריס של החלון ונכנסו לדירה. מאחר שבדירה פעלה אזעקה נמלטו נאשם 2 והאחר מהדירה ומוחמד שרף אסף אותם מהמקום. באותן הנסיבות שהה נאשם 2 בישראל שלא כדין.

ה. מאישום שש עולה כי בין התאריכים 17/2/14 עד 18/2/14, פרצו נאשמים 2 ו-3 ביחד עם האחרים לביתה של משפחת רפאלי, וזאת לאחר שהדירה סומנה על ידי נאשם 1 ומוחמד שרף הסיע את נאשמים 2 ו-3 אל הדירה, או אז נכנסו נאשמים 2 ו-3 לדירה כשהם מצוידים בכלי פריצה, וזאת לאחר שפירקו את אחד מהסורגים המותקנים על אחד מחלונות הדירה, נכנסו לתוכה וגנבו ממנה מצלמה דיגיטלית, תכשיטים לרבות שתי טבעות יהלום וזוג עגילי זהב. באותה עת האחרים תצפתו על הדירה ובסיום ההתפרצות והגניבה נכנסו נאשמים 2 ו-3 לרכבו של מוחמד שרף ועזבו את המקום. באותן הנסיבות שהו נאשמים 2 ו-3 בישראל שלא כדין.

ו. מאישום שבע עולה כי ביום 14/2/14 פרצו נאשמים 1 ו-2 בצוותא עם האחרים לביתה של משפחת דהן, נאשם 1 הצביע על הדירה, נאשם 2 והאחר נכנסו לדירה כשהם מצוידים בכלי פריצה וזאת לאחר שטיפסו באמצעות סולם לגג הדירה, ירדו ממנו ונכנסו לתוך מרפסת הדירה ובהמשך פתחו את אחד מחלונות הדירה, וגנבו מחשב נייד, שתי טבעות יהלום, תליון זהב ותכשיטים נוספים. בזמן שנאשם 2 והאחר היו בדירה, האחרים תצפתו ובסיום ביצוע העבירות אסף מוחמד שרף את הנאשמים ואת הרכוש והם עזבו את המקום. באותן הנסיבות שהה נאשם 2 בישראל שלא כדין.

ז. מאישום שמונה עולה כי ביום 14/2/14 פרצו נאשמים 1 ו-3 לדירת משפחת גלעד, נאשם 1 הצביע על הדירה, נאשם 3 והאחר נכנסו לדירה כשהם מצוידים בכלי פריצה וזאת לאחר שעקרו את סורג המרפסת של הדירה, וגנבו מתוך הדירה שני שעוני יד, מצלמה מקצועית, תכשיטים, מפתח רכב, מצלמה נוספת ושני זוגות של משקפי שמש. בזמן שנאשם 3 והאחר היו בדירה, האחרים תצפתו ובסיום ביצוע העבירות אסף מוחמד שרף את הנאשמים ואת הרכוש והם עזבו את המקום. באותן הנסיבות שהה נאשם 3 בישראל שלא כדין.

ח. מאישום תשע עולה כי ביום 13/2/14 פרצו הנאשמים 1 ו-2 בצוותא עם האחרים לביתה של משפחת שיר, נאשם 1 הצביע על הדירה, נאשם 2 והאחר נכנסו לדירה כשהם מצוידים בכלי פריצה, וזאת לאחר שעקרו את סורג חלון המטבח, קרעו את רשת החלון, וגנבו מתוך הדירה מטבעות מכסף, טבעות מזהב, שלושה שעוני יד, תכשיטי גולדפילד, עגילי זהב ופנינה וכן שרשרת זהב. בזמן שנאשם 2 והאחר היו בדירה, האחרים תצפתו ובסיום ביצוע העבירות אסף מוחמד שרף את הנאשמים ואת

הרכוש והם עזבו את המקום. באותן הנסיבות שהה נאשם 2 בישראל שלא כדין.

3. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה לעניין העונש, ולבקשת באי כוח הנאשמים ובהתחשב בגילם הצעיר של הנאשמים, נעתרתי לבקשתם ובטרם הטיעונים לעונש התקבל תסקיר בעניינם של הנאשמים.

תסקירי שירות מבחן

4. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 עולה כי הנאשם בן 25, רווק, אשר התגורר עם בני משפחתו בכפר בידו ועבד בעבודות מזדמנות. נאשם 2 השלים 12 שנות לימוד, אך לא ניגש למבחני הבגרות מאחר שלא היתה לו אפשרות לממנם, שכן לדבריו מגיל 15 הוא החל לעבוד בעבודות שונות ומזדמנות כדי לסייע בפרנסת משפחתו. אשר למשפחת נאשם 2, עולה מהתסקיר כי אביו מנהל אורח חיים התמכרותי לסמים ונוהג באלומות כלפי בני משפחתו, אמו עובדת במפעל ותוארה על ידי נאשם 2 כמי שדואגת ועוזרת לבני משפחתה. לנאשם 2 אח נוסף המעורב בפלילי ומרצה כעת עונש מאסר, וכן שתי אחיות רווקות הלומדות וגרות בבית המשפחה. קצין המבחן התרשם כי מדובר במשפחה הסובלת ממצב כלכלי וחברתי ירוד. קצין המבחן ציין כי נאשם 2 הביע שאיפה כי לאחר שיסיים לרצות את עונשו בתיק זה, יעקור עם בני משפחתו לירדן על מנת להתחיל שם חיים חדשים ותיקנים.

עוד עולה מהתסקיר כי לדבריו של נאשם 2 הוא השתתף בתוכניות חינוך בתקופת מאסרו, אולם קצין המבחן לא הצליח לקבל מענה מגורמי שב"ס כאשר ניסה לבדוק זאת.

אשר לביצוע העבירה, קצין המבחן ציין כי נאשם 2 לוקח אחריות חלקית למעשים, ובדיעבד הביע חרטה על מעורבותו. נאשם 2 מסר לקצין המבחן כי לאחר שאחיו נעצר בשל עבירת שוד, הוא ביצע את העבירות על מנת לסייע במימון ייצוגו וזאת לאחר שלא מצא עבודה. נאשם 2 הגיע לשותפיו לעבירה באמצעות חבר וטען כי לא ידע בתחילה כי מדובר בביצוע עבירות ועזר במה שדרשו ממנו, ובתמורה קיבל תשלום. בדיעבד הבין כי מדובר במעשים לא ראויים והביע חרטה על כך. קצין המבחן התרשם כי נאשם 2 מביע רצון ראשוני ומילולי לשנות את דרכי התנהלותו ולנהל אורח חיים תקין ללא מעורבות פלילית.

אשר להערכת סיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, התרשם קצין המבחן כי ענישה קודמת לא הרתיעה את נאשם 2 מלבצע עבירות נוספות וכי נטל הפרנסה נפל עליו מגיל צעיר, ולכן כל אלה מהווים להערכתו גורמי סיכון להישנות מעורבות עבריינית. קצין המבחן התרשם כי רצונו של הנאשם לנהל אורח חיים תקין הוא מילולי וכי נאשם 2 יתקשה לעמוד בכך, יחד עם זאת הוא התרשם כי נאשם 2 הפנים את הבעייתיות שבמעשיו ולומד במסגרת בית הכלא ומקבל כלים להתמודדות בחיים.

בסופו של יום קצין המבחן לא בא בהמלצה בעניינו של נאשם 2.

5. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 3 עולה כי הנאשם בן 23, תושב הרשות הפלסטינית, רווק ובן למשפחה בת שישה ילדים. אביו נפטר כאשר היה בן 5. אביו היה מכור לסמים ושם קץ לחייו. נאשם 3 תיאר בפני קצינת המבחן קשיים כלכליים לאורך השנים, על אף תמיכה של בני המשפחה המורחבת הוא סייע בפרנסת המשפחה מגיל צעיר, השלים 10 שנות לימוד ועבד בעבודות מזדמנות. לאחר שאחיו הגדולים נישאו, נטל האחריות לפרנסת אמו ואחיו הצעירים, נפל עליו. עוד מסר כי אחת מאחיותיו נכה ואח נוסף סובל מבעיות נפשיות, וכיום עם מעצרו משפחתו נמצאת במצוקה כלכלית קיומית קשה.

אשר לביצוע העבירות נאשם 3 תיאר כי הרקע למעשיו הם המצוקה הכלכלית של בני משפחתו ותחושת האחריות לפרנסתם, ולכן הוא חש חוסר אונים כאשר התפתה להצעתו של נאשם 1, כאשר האפשרות לקבל תגמול כספי מידיו גרמה לו לטשטוש גבולות המותר והאסור. כיום הוא מבין את הבעייתיות והמשמעות הפלילית של מעשיו ומסר כי הפיק לקחים מכך. קצינת המבחן התרשמה כי פנייתו להתנהגות עוברת חוק מהווה התנהגות הישרדותית, וזאת מאחר שהוא נעדר כלים בונים, זאת בשל העובדה שגדל לאורך השנים ללא ליווי הורים.

אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, קצינת המבחן התרשמה כי נאשם 3 טרם השלים תהליך של גיבוש זהותו האישית והחברתית, היא התרשמה כי אישיותו בלתי בשלה ועל כן יש לו קושי בהפעלת שיקול הדעת ובהבנה של השלכות מעשיו, ולכן כל אלה מהווים גורמי סיכון למעורבות חוזרת בפלילית. לצד זאת, קצינת המבחן התרשמה כי בבסיסו אין לנאשם 3 דפוסי עבריינות מושרשים והוא בעל יכולות לניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי. עוד התרשמה קצינת המבחן כי מעצרו הנוכחי הממושך חידד עבורו גבולות וכל אלה מהווים להערכתה גורמי סיכוי לשיקום.

בסופו של יום המליצה קצינת המבחן כי יוטל על נאשם 3 מאסר אשר יחפוף את התקופה בה שהה במעצר.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הדגיש כי מדובר בחבורה מאורגנת שכללה תושבי ישראל ותושבי שטחים, כאשר לכל אחד תפקיד מוגדר. תפקידם של הנאשמים היה להביא כלי פריצה, לפרוץ בפועל לתוך הבתים ולבצע את הגניבות מתוכם. העבירות בוצעו כולן תוך תכנון מוקדם, כאשר הרכוש הרב שנגנב הועבר לשטחים. כמו כן גרמו הנאשמים נזק לדירה עצמה, גנבו כסף מזומן, תכשיטים ומכשירים אלקטרוניים, מדובר בפריצות רבות שכולן בוצעו תוך תקופה קצרה במהלך חודש פברואר 2014, חלק מהעבירות לא יוחסו לנאשמים מאחר והם בוצעו ביהודה ושומרון ולכן ענינם מצוי בידי הפרקליטות הצבאית. עוד הדגיש ב"כ המאשימה כי מעבר לפגיעה בקניין ישנה פגיעה בפרטיות ובביטחון בעלי הדירה, שכן מדובר בשוהים בלתי חוקיים שהתפרצו לדירה כשהם מצוידים בכלי פריצה. אשר לכניסה לישראל שלא כדין, הערך המוגן בבסיס עבירה זו הוא פגיעה בריבונות המדינה ובביטחון תושביה, במיוחד כשמדובר במי שנכנסים לישראל שלא לצורכי פרנסה, אלא כדי לעבור עבירות רכוש חמורות.

ב"כ המאשימה הפנה לפסק דין בעניינו של שרף שניתן על ידי כבוד השופטת כהן לקח בת.פ. 14968-03-14 שם קבעה בעניינו כי מתחם העונש ההולם הוא בן 15 חודשי מאסר ועד ל - 27 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה סבר, כי

מאחר שמדובר בתושבי שטחים, מתחם העונש ההולם צריך להיות בין 15 ל - 30 חודשי מאסר. אשר לעונש המתאים סבר ב"כ המאשימה כי העונש צריך להיות חמור יותר מאחר ששרף הודה טרם שמיעת הראיות בעוד שבעניינו הנאשמים הודו רק לאחר שמיעת כל פרשת התביעה, ולאחר שהוזמנו חוות דעת מומחים, לרבות עדותם בבית המשפט, דבר שעלותו הייתה עשרות אלפי שקלים. כמו כן שרף שיתף פעולה עם הרשויות עוד בשלב החקירה, מה שלא נכון בעניינם של הנאשמים.

עוד הוסיף ב"כ המאשימה שלנאשמים עבר פלילי הן בעבירות על חוק הכניסה לישראל והן בעבירות רכוש ואף תלוי ועומד כנגד נאשם 3 מאסר מותנה. אשר לנאשם 2 הוא לא לקח אחריות מלאה למעשיו, מידת הסיכון הנלמדת ממנו היא גבוהה וזאת נוכח עברו הפלילי, מבנה אישיותו והעדר טיפול. אשר לנאשם 3, אין המלצה טיפולית בעניינו, וההמלצה של שירות המבחן להסתפק בימי מעצרו אינה מתאימה לסוג העבירות ולריבוי. כמו כן, מהתסקיר עולה סיכון להישנות מעשים פליליים. ב"כ המאשימה סבר שיש להטיל על הנאשמים עונש ברף הבינוני של המתחם ולקבוע מתחם נפרד לכל אחת מהעבירות ולצבור את העונשים וכן להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר. עוד ביקש להטיל על הנאשמים מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי למתלוננים.

7. ב"כ נאשם 2 טענה כי אין לזקוף לחובתו את ניהול התיק שכן הוא היה בן ערובה של הנאשמים 1 ו 3 ולמעשה היא לא ניהלה באופן פעיל את התיק, בסופו של יום לאחר שמיעת הראיות כתב אישום תוקן באופן משמעותי, מיד לאחר שתוקן, הנאשם לקח אחריות למעשיו.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם הדגישה ב"כ הנאשם כי מדובר בצעיר בן 25 עם נסיבות חיים קשות כמפורט בתסקיר. התנאים בהם גדל הנאשם היו קיצוניים ביותר, עברו אינו מכביד, הוא לקח אחריות למעשיו והביע חרטה עליהם, אכן קצינת המבחן הוסיפה כי יש אפשרות להישנות העבירות, אולם, מנגד, הדגישה כי לנאשם כוחות לתפקוד תקין ולכן יש סיכוי לשיקום. ב"כ הנאשם הוסיפה כי מדובר במאסר ראשון לתקופה ממושכת שהציבה לנאשם גבולות. ב"כ הנאשם סברה כי המתחם נמוך מזה שלו עתרה המאשימה, וצינה כי נקבעו מתחמים שונים על ידי מותבים שונים בשל עבירות פריצה.

אשר לעונש המתאים, בהתחשב בעונש שהוטל על שרף אשר הורשע בעשר התפרצויות ולאור נסיבותיו האישיות ומעמדו בחברה, כאשר הוא היה הזנב שלה ולא מראשי המתכננים, יש להטיל עליו עונש נמוך במידה משמעותית ממחצית מהעונש שהוטל על שרף.

8. נאשם 2 בדברו האחרון הצטער על מעשיו, ביקש להמשיך בחייו לאחר שחרורו, וזאת כדי לסייע לאמו החולה ולאחיותיו, אשר אין מי שיסייע להן מלבדו.

9. ב"כ נאשם 3 טען כי ישנה פסיקה מגוונת באשר לעבירות פריצה ויש אף מתחמים המתחילים מששה חודשי מאסר, והדגיש את החשיבות של שוויון וענישה באופן כללי ובוודאי כאשר מדובר בשותפים לביצוע העבירה. בהקשר זה טען כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא נמוך יותר, שכן הוא ממוקם בהיררכיה

הארגונית בתחתית הארגון, בעוד ששרף היה זה אשר הוביל את הנאשמים, שכר רכבים ואף נטל חלק רב יותר בחלוקת השלל. גם עברו הפלילי של שרף משמעותי יותר מזה של נאשם 3. כמו כן התסקיר בעניינו של שרף אינו חיובי, בעוד שהתסקיר בעניינו של הנאשם לדידו חיובי, לכן בהתחשב בעיקרון השוויון יש לגזור על נאשם 3 עונש נמוך באופן משמעותי מזה שנגזר על שרף. ב"כ נאשם 3 סבר כי מאחר שהנאשם ביצע 3 עבירות, בהתחשב בחלקו בביצוע העבירה, בעברו ובתסקיר החיובי בעניינו, המתחם צריך להתחיל בפחות מ- 20 חודשי מאסר וביקש להטיל על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם.

10. הנאשם 3 בדברו האחרון מסר כי יש לו משפחה הוא צריך לפרנס ולקיים את המחויבויות שלו לעתיד.

מתחם העונש ההולם

11. כמצוות תיקון 113 לחוק העונשין, עלי לקבוע ראשית האם עסקינן באירוע אחד או במספר אירועים, שכן מחד הנאשמים הורשעו במספר עבירות שבוצעו בפרק זמן של מספר ימים במהלך חודש פברואר שנת 2014, באותה שיטת ביצוע, והעבירות הן פרי אותו קשר ופרץ עברייני, ומאידך בכל אירוע לא היו מעורבים אותם נאשמים והפריצות בוצעו כלפי מתלוננים שונים.

12. בית משפט העליון דן בשאלה האמורה ואין תמימות דעים ביחס לשאלה זו. גישה אחת היא גישתם של כב' השופטת ברק-ארז וכב' השופט פוגלמן בע"פ 4913/10 ג'אבר נ' מדינת ישראל (מיום 29.10.2014) (להלן: "ע"פ ג'אבר") לפיה ניתן לטעון כי כל העבירות בהן הורשעו הנאשמים במסגרת כתב האישום מהוות אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם אחד כולל של ענישה הולמת. גישה שניה היא גישתם של כב' השופט דנציגר בע"פ ג'אבר וגישתו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 27.8.2014) לפיה אף שמדובר בעבירות שבוצעו במסגרת אותו מיזם עברייני, משניתן להפריד בין המעשים יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאירועים.

13. מצאתי כי במקרה שלפני, על אף ריבוי המעשים, העבירות והעובדה שמדובר במתלוננים שונים, יש לקבוע כי מדובר באירוע אחד, זאת, בשל הדמיון בין המעשים, סמיכות המועדים והם כולם פרי קשר משותף אחד ופרץ עברייני אחד, ההופך את התנהלות הנאשמים למסכת עבריינית אחת. לפיכך, כאמור, אני רואה במסכת כולה אירוע אחד, ולפיכך אקבע מתחם אחד, הלוקח בחשבון שמדובר בריבוי מעשים וריבוי עבירות.

14. הערכים המוגנים העומדים בבסיסם של עבירות הרכוש אשר ביצעו הנאשמים הם הגנה על קניינו, בטחונו האישי ופרטיותו של אדם. מעבר לכך בעבירת התפרצות למקום מגורים קיים גם פוטנציאל מפגש של הפורץ עם בעלי הדירה העלול להוביל אף לאלימות. לא בכדי קבע המחוקק לצד עבירות התפרצות לדירה עונש מקסימום של שבע שנות מאסר. לצד עבירות הרכוש הורשעו הנאשמים גם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, והערכים המוגנים בבסיס עבירות אלה הם זכותה של המדינה לקבוע מי יכנס בשעריה והגנה על שלום הציבור ובטחונו.

15. במשך תקופה של כשלוש שנים, מאז כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, בשורה ארוכה של גזרי דין קבעו בתי המשפט השלום והמחוזי כי מתחם העונש ההולם בעבירה של פריצה לבית מגורים בלבד ללא עבירות נלוות נע בין 10 חודשי מאסר ועד, לכל הפחות, 24 חודשי מאסר (ר' עפ"ג 32050-04-14; עפ"ג 1369-02-14; עפ"ג 18312-12-13; עפ"ג 21338-11-13; ת"פ 28190-05-12; ת"פ 7177-03-12; ת"פ 47486-01-13; ת"פ 8857-11-13; ת"פ 464-10-11; ת"פ 78-09-13; ת"פ 11683-12-11; ת"פ 48878-03-13). בית המשפט העליון ברע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל** (ניתן 23.2.14) לא התערב במתחם דומה.

16. אכן אימץ בית המשפט העליון בע"פ 370/14 **בעניין סלפית נ' מדינת ישראל** (ניתן 25.8.14) מתחם עונש הולם נמוך יותר בעבירת פריצה לדירה, אולם מתחם זה נקבע בין היתר על רקע העובדה שהתקבל הערעור על בסיס נימוק של אחידות בענישה ביחס לעונשים שנגזרו על שותפים אחרים לאותה עבירה.

17. אך לאחרונה דן בית המשפט העליון ברע"פ 2423/15 **גולדברג נ' מדינת ישראל** (ניתן 8.4.15) בעבירה של התפרצות למקום מגורים בלבד, ללא עבירה של גניבה, כאשר בית המשפט השלום גזר עונש של 45 ימי מאסר, מטעמי שיקום, וקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 6 ל- 30 חודשי מאסר, נוכח הנסיבות הקלות יחסית בהן בוצעה העבירה. בית המשפט המחוזי גזר שישה חודשי מאסר, חלף המאסר שגזר בית משפט השלום ובית המשפט העליון מפי כב' השופטת ברון, קבע כי אין מקום להיעתר לבקשה לרשות ערעור תוך הערה כי עונש זה הוא על הרף הנמוך, בנסיבות המקרה (ר' שם בפסקה 9).

18. גם בית המשפט המחוזי בירושלים דן לאחרונה, בעפ"ג 50484-11-14 **נג'ם נ' מדינת ישראל** (ניתן 26.4.15), בעבירה שבוצעה בנסיבות דומות ולא התערב במתחם שנע בין 12 לבין 24 חודשי מאסר שנקבע על ידי והתייחס בפסקה 8 לייחס בין פסקי הדין של בית המשפט העליון.

19. במקרה שלפניי נלווית לעבירות ההתפרצות למקום מגורים, עבירות של גניבה, קשירת קשר, החזקת כלי פריצה וכן כניסה לישראל שלא כדין, כך שהמתחם צריך להיות גבוה יותר, שכן על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם אינו נקבע רק בהתחשב בעבירה עצמה ובערכים המוגנים שבבסיס אותה עבירה, אלא אף בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שלפניי מדובר בפריצה שיטתית מאורגנת בחבורה כאשר לכל משתתף חלק מסוים בביצוע העבירה. הנאשמים הגיעו במיוחד לישראל כדי לבצע עבירות והכל בשל בצע כסף כתוצאה ממצוקה כלכלית קשה. מחד הנאשמים נמצאים בתחתית התשתית האירגונית, ומאידך הם אלה שנכנסו לישראל כדי לבצע עבירה, נכנסו לדירות בפועל, גרמו נזק לדירות כאשר פרצו אליהן וגנבו, מלבד במקרה אחד שהופרעו על ידי אזעקה, רכוש ששווי רב. עוד יש להוסיף לחומרה כי הם נכנסו לדירות כשהם מצוידים בכלי פריצה, ולכן הסיכון למפגש אלים בינם לבין בעלי הדירה היה גבוה, אך לא מומש בפועל. בימ"ש העליון הדגיש לא אחת כי יש להגן על הציבור מפני סיכון זה ולכן יש לראות בחומרה יתרה את עבירת הפריצה לדירה, אשר מעבר לפגיעה ברכושו של אדם ובפרטיותו אף עלולה להוביל לפגיעה בשלמות גופו של אדם.

20. בנסיבות אלה ומטעמי שוויון בענישה, כאשר נקבע בעניינו של שרף כי בשל עשרה אישומים מתחם העונש ההולם הוא בין 5.5 שנות מאסר ועד ל-11.5 שנות מאסר, ובהתחשב בחלקו של כל אחד מהנאשמים, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2 הוא בין 30 חודשי מאסר ועד ל-60 חודשי מאסר. אשר לנאשם 3 אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בעניינו הוא בין 20 חודשי מאסר ועד ל-40 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם 2

21. הנאשם בן 25, רווק, המתגורר בבית אמו ומסייע לפרנסתה ולפרנסת אחיו הנמצאים במצב כלכלי קשה ביותר, אביו ואחיו מעורבים בפלילים אף הם. נסיבות חייו של הנאשם אינן פשוטות ומאסרו יפגע בכלכלת המשפחה באופן משמעותי.

22. עיון בעברו הפלילי של הנאשם מלמד כי לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות של ניסיון פריצה לדירה והפרת שטח צבאי סגור שבגינן נדון לעונשי מאסר קצרים, מאסרים מותנים וקנסות. מאחר שהנאשם נדון בבית דין צבאי, המאסרים על תנאי שהוטלו עליו אינם ברי הפעלה בעניינו, אך ניתן ללמוד מהרשעתו האחרונה של הנאשם כי על אף שנדון לעונש מאסר בינואר 2014 בשל עבירה של ניסיון פריצה לדירה, עם שחרורו מהמאסר הוא שב מיד לסורו וביצע את העבירות שלפני.

23. ריבוי העבירות, העובדה שביצוען היה בתמורה לבצע כסף, בשל מצב כלכלי קשה שלא ישתנה, וכן עברו הפלילי של הנאשם, מלמדים שיש צורך לתת דגש על הרתעת הנאשם ועל הצורך בהגנה על הציבור מפניו, שכן קיים סיכון גבוה כי הנאשם ישוב לסורו.

24. מנגד הנאשם לקח אחריות למעשיו, אומנם לאחר שנשמעה פרשת התביעה, ולכן יש לתת לו הקלה חלקית בלבד בשל רכיב זה, ולא הקלה משמעותית כפי שניתנה בעניינו של שרף, אך בסופו של יום חסך הנאשם זמן שיפוטי לא מבוטל ולקח אחריות למעשיו והביע את רצונו הן לפני קצין המבחן והן לפני לנהל אורח חיים נורמטיבי עם שחרורו. עוד יש להתחשב בכך שהנאשם שהה במעצר תקופה של כשבעה עשר חודשים ותנאי מעצר קשים מתנאי מאסר וכי תקופה ממושכת זו הציבה לו גבולות.

25. לפיכך החלטתי להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם וזאת בהתחשב מחד בצורך בהרתעת הנאשם, בהרתעת הרבים וצורך להגן על הציבור מפניו, ומאידך התחשבתי בלקיחת האחריות, בהבעת החרטה, בגילו הצעיר של הנאשם ובנסיבותיו האישיות הקשות. בהקשר זה יוער כי למרות שבעניינו של שרף הוטל עונש ברף התחתון של המתחם, לא מצאתי כי יש להטיל על נאשם 2 עונש ברף התחתון של המתחם, שכן שרף שיתף פעולה עם הרשויות עוד משלב החקירה והוביל לחשיפתה של כל החבורה, בעוד שנאשם 2 הכחיש את המעשים והודה בהם רק לאחר שנשמעה פרשת התביעה כולה, וכן לנאשם הרשעה קודמת בעבירת רכוש דומה בעוד שלשרף לא היה עבר בעבירות רכוש.

26. אשר על כן החלטתי להטיל על נאשם 2 את העונשים כדלהלן:

א. 40 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ד. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים באישומים 3,6,7,9 בסך ₪2,000 הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.16. אשר למתלוננת באישום 5, מאחר שלא נגנב דבר מהדירה, אך נגרם נזק לדירה עצמה, הפיצוי יעמוד על סך ₪1,000 וישולם עד ליום 1.1.16.

העונש המתאים לנאשם 3

27. הנאשם בן 23, רווק, המתגורר בבית אמו ומסייע לפרנסתה ולפרנסת אחיו הנמצאים במצב כלכלי קשה ביותר, שכן אביו נפטר, אחיו הגדולים עזבו את הבית והנאשם מפרנס את אמו ואת אחיו הקטנים, כאשר אחותו נכה ואחיו סובל מבעיות נפשיות. נסיבות חייו של הנאשם מורכבות ומאסרו יפגע בכלכלת המשפחה באופן אנוש עד כדי מצוקה כלכלית קיומית קשה.

28. עיון בעברו הפלילי של הנאשם מלמד כי לנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, פריצה לרכב והפרעה לשוטר. הנאשם ביצע את העבירות שעה שמאסר על תנאי של שלושה חודשים תלוי ועומד כנגדו, וזאת לאחר שכבר ריצה עונשים של שבעה ושישה חודשי מאסר. ניתן ללמוד מהרשעתו האחרונה של הנאשם כי על אף שנדון לעונש מאסר ומאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו הופעל, הוא שב לסורו.

29. ריבוי העבירות, העובדה שביצוען היה בתמורה לבצע כסף, בשל מצב כלכלי קשה שלא ישתנה, וכן עברו הפלילי של הנאשם, מלמדים שיש צורך לתת דגש על הרתעת הנאשם ועל הצורך בהגנה על הציבור מפניו, שכן קיים סיכוי גבוה כי הנאשם ישוב לסורו.

30. מנגד הנאשם לקח אחריות למעשיו, אומנם לאחר שנשמעה פרשת התביעה, ולכן יש לתת לו הקלה חלקית בלבד בשל רכיב זה, ולא הקלה משמעותית כפי שנתנה בעניינו של שרף, אך בסופו של יום חסך הנאשם זמן שיפוטי לא מבוטל ולקח אחריות למעשיו ומסר לקצינת המבחן כי הוא מבין כעת את הפסול

במעשיו וכי למד את הלקח. כמו כן מסר בדברו האחרון לפני כי הוא מעוניין לפרנס את בני משפחתו עם שחרורו. עוד יש להתחשב בכך שהנאשם שהה במעצר תקופה של עשרה חודשים ותנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

31. לפיכך החלטתי להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם בהתחשב בצורך בהרתעת הנאשם, בהרתעת הרבים ובצורך להגן על הציבור מפניו, ומאידך התחשבתי בלקיחת האחריות, בגילו הצעיר של הנאשם ובנסיבותיו האישיות הקשות. בהקשר זה יוער כי למרות שבעניינו של שרף הוטל עליו עונש ברף התחתון של המתחם, לא מצאתי כי יש להטיל על נאשם 3 עונש ברף התחתון של המתחם, שכן שרף שיתף פעולה עם הרשויות עוד משלב החקירה והוביל לחשיפתה של כל החבורה, בעוד שנאשם 3 הכחיש את המעשים והודה בהם רק לאחר שנשמעה פרשת התביעה כולה, וכן לנאשם 3 הרשעה קודמת בעבירת רכוש בעוד שלשרף לא היה עבר קודם בעבירות רכוש.

32. אשר על כן החלטתי להטיל על נאשם 3 את העונשים כדלהלן:

א. 26 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו.

ב. אני מפעילה את המאסר המותנה של 3 חודשים מת.פ. 9361-8-13 חודש בחופף וחודשיים במצטבר, כך שהנאשם ירצה סך הכל 28 חודשי מאסר מיום מעצרו.

ג. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ה. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים באישומים 4,6,8 בסך ₪2,000 הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.16.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' תמוז תשע"ה, 07 יולי 2015, במעמד באי כוח הצדדים והנאשמים.